

det Salt, som man anvender. Angaaende Stenolie mente det ærede Medlem, at det stod Sukker nærmest. Nej, det gør det dog ikke. Der bliver brugt forholdsvis mere Stenolie af Menigmand og den lavere Klasse end Sukker, og i Forhold til den Masse, respektive Stenolie og Sukker, der i det hele taget konsumeres i Danmark. Og hvad Stenolie angaar, have vi jo opstillet den Fordring i første Række, at Tolden derpaa skulde helt ophæves, eftersom det repræsenterer et saa lille Beløb i Penge, i Mønt pr. Pot, at det ikke let vil kunne deles. Det samme gælder om Ris og Salt og eventuelt om Kul, men Ræsetolden kan godt deles, og Sukkertolden er saa høj, at en Nedsættelse af 40 pCt. eller, som jeg haaber, vi kunne naa, 50 pCt., vil føles i meget høj Grad. 5 Dre pr. Pund Sukker, hvilket jo vilde blive en Del mere i Detailhandelen, vil føles ganske alvorligt for enhver, som køber det. Det gælder derfor ikke om Sukker og Kaffe, og det gælder endnu mindre om faadanne Postter, som Tømmer, Træ, Jærn og Manufakturvarer, at det kun er et Par Dre, der vil glide bort i Detailhandelen, saaledes som det ærede Medlem fra Næsens (Berntsen) bemærkede i Formiddags. Tværtimod gælder det om disse vigtige Postter, som jeg har nævnt, at for deres Vedkommende vilde vi være i Stand til en delvis Nedsættelse, som vil mærkes i høj Grad af Forbrugerne. Det er i alt Fald det Standpunkt, vi have staaet paa og hævdet gennem saa mange Toldudvalg, som vi ogsaa have hævdet for 1½ Aar siden, og som jeg ikke ser nogen Grund til, i alt Fald i Djebliffet, at fravige og heller ikke under denne Forhandling har hørt noget Argument for at fravige. Jeg maa gøre det ærede Medlem fra Møen (Bojsen) en Undskyldning, fordi jeg havde sagt, at Vintolden var 10 Dre pr. Pot. Det var en Fortalelse, det er ganske rigtig pr. Pund, og Vintolden er, om ikke fuldt det tredobbelte af den foreslaaede Olfat, saa dog omtrent 2½ Gange den foreslaaede Olfat. Men dette Beløb er meget for lille i Forhold til den foreslaaede Olfat, thi Forholdet mellem Vintpriserne og Olfpriserne kunne sikkert ikke sættes som 2½:1 eller 5:2. Nu har den ærede Regering i alle sine tidligere Toldlovsforslag, efter at den havde opstillet en Olfat, foreslaaet Vintolden forhøjet til det dobbelte, naar man ser bort fra denne forbigaaende Influenza med den spanske Handelstraktat, en Smitsot, som vi heldigvis synes nu at være bleven fri for. Jeg ønsker at indskyde den Bemærkning, at det var en Fejlagelse af det ærede Medlem

for Odense Amts 7de Valgtreds (S. Holm), at Vintolden skulde ned sættes paa Grund af den spanske Handelstraktat. Den skulde blive, hvad den var, men vi mistede Udgangen til at forhøje den, det var det, der skete. Jeg beklager, at jeg har faaet Ordet i et Aftenmøde, hvor den ærede Minister ikke er til Stede, saa vidt jeg veed. Jeg vilde have rettet et Spørgsmaal til den meget ærede Minister. Det er jo blevet gjort gældende i Begyndelsen af denne Forhandling med stort Eftertryk, at det var af Vigtighed for vort Agerbrugs Fremme, at vi kunde faa Sukkertolden nedjat, men mod Slutningen af Forhandlingerne ere disse Ytringer forstummede, idet det er tilstrækkelig tydelig godtgjort, at man uden Bankelighed kan faa Udførselsgodtgørelse for det Sukker, som bruges i Konserverfabrikkerne, eller disse Konserverfabrikker kunne isoleres saaledes, at det ikke vil have nogen som helst Betydning for Konserverfabrikationen, altsaa ikke for vort hele Hævebrug, om vi faa Sukkertolden nedjat eller ophævet. Det er, som sagt, blevet godtgjort, at dette kan ske, men om det vil ske, beror paa den meget ærede Minister. Det Spørgsmaal, jeg kunde ønske at stille til den meget ærede Minister, hvis han var til Stede, er dette, om den ærede Minister, enten denne Lov udkommer eller ikke, enten der sker nogen Forandring i Sukkertolden eller ikke, anser det for ønskeligt, at en saadan Bestemmelse bliver truffen, og paa hvilken Maade den ærede Minister antager, at dette bedst kan ske. Jeg er overbevist om, at Regeringen har maattet tage denne Sag under Overvejelse; thi det har under den Udvikling, Hævebruget og Konserverfabrikationen jo nu er begyndt at tage her i Landet, maattet ligge nær for enhver Regering, der, som den nuværende, har en levende Interesse for Landets Fremgang, at tage et saadant Spørgsmaal under Overvejelse, og derfor vilde jeg sætte megen Pris paa, om vi kunde have faaet dette Spørgsmaal besvaret af den ærede Minister. Nu vel, hvad der ikke kan ske i Aften, kan forhaabentlig ske ved en anden Besjighed, og jeg vil derfor tillade mig at henlede Opmærksomheden derpaa, at en Udtalelse derom fra Ministerbænken vilde have en vis Betydning. Thi, dersom en saadan Udtalelse ikke kommer frem, vil Folgen meget let blive den, at, skønt disse Postter have maattet forstumme her i Salen, vil det runge hele Landet over og vedblive at runge under den fortsatte Agitation for denne Sag. Som jeg bemærkede, er mit Ønske ingenlunde det, at vi ikke skulle kunne komme til nogen Toldreform. Jeg ønsker